

Маріупольський
університет

На початку квітня 2023 р. колектив Маріупольського державного університету вшановує пам'ять професора кафедри філософії та соціології Богдана Слющинського, який був одним з тисяч українців, що стали жертвами повномасштабної російської агресії. Рік тому Богдан Васильович трагічно загинув у Маріуполі від осколка ворожого снаряда. Професор Б. Слющинський поєднав Україну: народився на Львівщині, але більшу частину свого життя (майже 40 років з 75) працював у Маріуполі на різних посадах у сфері культури, а також вищої освіти. Майже 20 років Богдан Васильович віддав Маріупольському державному університету, працюючи деканом філологічного факультету, а потім – завідувачем кафедри на історичному факультеті. Він був непересічною, талановитою і дуже плідною у своїх справах людиною: вчений-соціолог, автор понад 120 наукових праць, письменник, автор 7 поетичних збірок, член Національної спілки письменників України, очолював Донецьку обласну організацію НСПУ, композитор, музикант. Богдан Васильович народився 1 квітня – у веселий день, і сам був наділений хорошим почуттям гумору. Таким він назавжди запам'ятався.

Володимир Романцов, завідувач кафедри історії та археології, доктор історичних наук,
професор

Маріупольський
університет

*Коли щось йшло не так, я завжди казала:
«Зараз зателефоную Богдану
Васильовичу і він допоможе!» І головне -
завжди допомагав!*

*Вероніка Бабенко, магістрантка освітньої програми
«Врегулювання конфліктів та медіація»*

Маріупольський
університет

Завдяки Богдану Васильовичу я почав працювати у Маріупольському університеті. Його життя і творчість - муза та символ нескореності українського Маріуполя. Завжди згадую нашу першу зустріч, ще у старому приміщенні нашої кафедри. Дуже вразило його натхнення, любов до студентів, постійний науковий пошук у різних сферах.

Олександр Зубченко, доцент кафедри філософії та соціології

Маріупольський
університет

Богдан Васильович кожну лекцію вражав нас своїми історіями про вклад у розвиток нашого міста Маріуполя. Я постійно дивувалася, як одна людина могла пережити і зробити стільки за одне життя.

Анастасія Гринько, студентка 4 курсу освітня програма «Соціологія»

Маріупольський
університет

Наша перша практика. Страшенно змерзли, поки чекали всіх на Домі зв'язку. Ми з Богданом Васильовичем тоді ледь не самі перші прийшли! Він сварив нас, що ми легенько одягнуті, хоча ми одягнуті були тепло)

А ще Богдан Васильович любив казати: «Зрозуміло буває лише в двох випадках, коли все зрозуміло чи взагалі нічого не зрозуміло»

І завжди з великою гордістю вручав нам дипломи!

Орина Паскевич, магістрантка освітньої програми «Врегулювання конфліктів та медіація»

Маріупольський
університет

*Богдан Васильович завжди пам'ятав
про наші дні народження і
поздоровляв, де б ми не були.
І завжди годував нас тортами, які ми
йому дарували.
А перед заліками та екзаменами
казав: «Зараз помучу вас трошки,
двійок поставлю»!*

*Надія Неровна, магістрантка освітньої
програми «Врегулювання конфліктів та
медіація»*

Маріупольський
університет

Богдан Васильович завжди вражав своїми чисельними талантами та неперевершеною здатністю надихати людей. Мені особисто він завжди говорив: «Тетяно, я зроблю з тебе соціолога!»». Так і сталося.

Цього року до останнього чекала привітання з днем народженням від Богдана Васильовича, хоча і знала, що він вже ніколи не зателефонує...

Тетяна Іванець, доцентка кафедри філософії та соціології

Маріупольський
університет

Вчителю, друже, колего!

Шануємо...

Пам'ятаємо ...

Сумуємо...

Маріупольський
університет

Це була світла, добра та прекрасна людина! Навіть мої батьки заочно знали Богдана Васильовича, бо я завжди розповідала і про те, як він розказує нам про своє життя, і про те, як з посмішкою на обличчі зустрічає нас на лекціях.

Софія Калашник, студентка 2 курсу освітньої програми соціологія

Маріупольський
університет

Головна для мене фраза від Богдана Васильовича: "Бережіть себе та Україну!" Актуально та символічно, але сьогодні вже, на жаль, промовлена не вустами цієї прекрасної людини.

Анна Улановська, студентка 3 курсу освітньої програми "Соціологія"